

ת"פ 20277/09/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אמיר בן סמעאיל אל עוברא, סמאח בן סמעאיל אל עוברא

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז אייר תשפ"א
28 אפריל 2021

ת"פ 20277-09-18 מדינת ישראל נ' אל עוברא ואח'

תיק חיצוני: 297543/2017

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ מתמחה יריב נועם

נגד

הנאשמים

1. אמיר בן סמעאיל אל עוברא
ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבו מדיעם
2. סמאח בן סמעאיל אל עוברא
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגריגאוי

גזר דין

כתב האישום, השתלשלות הדין והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

נאשם 1:

- הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- התנגדות למעצר בניגוד לסעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969;

נאשם 2:

- תקיפת שוטרי בעת מילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

הנאשם 1 והנאשם 2 הם אחים.

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום מאוחד, אשר לאחר מכן תוקן ביחס לנאשם 2 בלבד במסגרת הסדר טיעון שנערך עמו (1/ת).

עמוד 1

הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום כפי שהן, ללא הסדר טיעון.

בהתאם לעובדות כתבי האישום - המקורי והמתוקן - ביום 08.07.17, במסגרת פעילות אכיפת תנועה בעיר רהט, הבחינו השוטרים ישראל ג'יבלי (ע.ת. 1) ומור כליפה (ע.ת. 2) (להלן יכוננו: "השוטרים"; "ישראל", ו"מור" בהתאמה) ברכב בו נהג הנאשם 1, ולצדו ישב הנאשם 2, כשהם ללא חגורת בטיחות.

ישראל הורה לנאשם 1 לעצור בצד וביקש מהנאשמים להזדהות באמצעות תעודה מזהה.

הנאשם 2 הזדהה באמצעות חוגר, והנאשם 1 - טען שאין לו תעודה מזהה כלשהי.

בהמשך, שאל ישראל את הנאשם 1 מה מספר הזהות שלו, והלה השיב, כי אינו זוכר. בתגובה לכך, הציע ישראל לנאשם 1 שיתקשר לביתו ויבקש ממי מבני הבית להביא לו תעודה מזהה, אך הנאשם 1 טען שאין מי שיביא לו.

בהמשך לכך, הודיע ישראל לנאשם 1, כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה לצורך זיהוי, וביקש ממנו מספר פעמים להתלוות אליו. הנאשם 1 סירב להתלוות אליו, על כן, הודיע לו ישראל כי הוא עצור. בשלב זה, יצא הנאשם 2 מהרכב והחל לצעוק. ישראל פתח את דלת הרכב, תפס את הנאשם 1 בחולצתו והוציא אותו מהרכב לכיוון הניידת.

הנאשם 2 התקרב לישראל וישראל ביקש ממנו להתרחק, אך הנאשם 2 המשיך להתקרב, וישראל הרחיק אותו ממנו. בתגובה, תפס הנאשם 2 בידו של ישראל והכה אותו בפניו. ישראל תפס את הנאשם 2 בחולצתו והודיע לו שהוא עצור.

לאחר מכן, דחף הנאשם 2 את מור, אשר נפל אל הרצפה ונשרט והנאשם 2 ברח מהמקום.

בהמשך לכך, ניסה הנאשם 1 להשתחרר מאחיזתו של ישראל, וכשהצליח, ברח גם הוא מהמקום.

תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

במועד שמיעת פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בנוגע לנאשם 2 ואילו הנאשם 1 בחר להודות בעובדות ובעבירות שבכתב האישום, כפי שהן.

על יסוד הודאתם, הורשעו הנאשמים ונשלחו להערכה בידי שירות המבחן למבוגרים והממונה על עבודות השירות בשב"ס.

לאחר קבלת התסקירים וחוות הדעת, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין הנאשם 2, ראיות כדלקמן:

- מכתב מאת מחלקת הרווחה בעיריית רהט, נושא תאריך 25.07.18, לפיו המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה בשל מצב כלכלי קשה (נ/1);
- מכתב מאת משרד התחבורה, רשות הרישוי, מיום 18.02.20, לפיו נדחתה בקשתו של הנאשם 2 לקבלת רישיון נהיגה ציבורי (נ/2);
- תעודת שחרור הנאשם 2 מצה"ל (נ/3).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיהם האישיות.

נאשם 1:

הנאשם כבן 25, רווק, מתגורר עם אמו ואחיו ברהט, עובד בתחנת דלק ובפיצריה ברהט.

הוריו של הנאשם נשואים, אך אביו מתגורר עם אשתו השניה וילדיהם בג'לג'וליה.

אמו אינה עובדת בשל מחלה.

הנאשם מתאר מצוקה כלכלית בבית, ולדבריו, מסייע בפרנסת משפחתו.

הנאשם מתאר יחסי משפחה טובים וקרובים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ומאז שנעברה עבירה זו, בשנת 2017, אין אינדיקציה להסתבכות נוספת עם החוק.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, על אף שטען, שהעובדות אינן מדויקות.

הנאשם תיאר תחושת תסכול וחוסר אונים וחש קיפוח ואפליה על רקע מעורבותו בתיק זה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי, בעל יכולות וורבליות ותקשורת טובה, אשר עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב, מחזיק בעבודה יציבה ומסייע בפרנסת משפחתו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל יכולת הסתגלות למסגרות וישנם גורמי תמיכה משמעותיים בעבורו שמסייעים לו בשעת הצורך.

שירות המבחן התרשם, כי העבירות נעברו ללא תכנון מקדים, והסיכוי להישנות העבירות נמוך.

שירות המבחן בחן שאלת הרשעת הנאשם בדין, והתרשם, כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרויות תעסוקתיות עתידיות, ואף במקום תעסוקתו הנוכחי.

בנוסף, התרשם שירות המבחן, כי הרשעתו בדין תוביל לפגיעה ב"דימויו העצמי" ובסיכוי להתחתן.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין והטלת צו של"צ בהיקף 140 שעות.

הנאשם 2

הנאשם כבן 26, רווק, מתגורר עם אמו ואחיו ברהט, לדבריו, עבד בחברת אינטל משנת 2016 עד שנת 2019, אך פוטר בעקבות הרשעתו.

הנאשם שירת שירות צבאי.

הוריו של הנאשם נשואים, אך אביו מתגורר עם אשתו השניה וילדיהם בג'לג'וליה.

אמו אינה עובדת בשל מחלה.

הנאשם מתאר מצוקה כלכלית בבית, ולדבריו, כעת אין בידו לסייע לאמו עקב אי מציאת עבודה.

הנאשם מתאר יחסי משפחה טובים וקרובים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ומאז שנעברה עבירה זו, בשנת 2017, אין אינדיקציה להסתבכות נוספת עם החוק.

הנאשם תיאר תחושת תסכול וחוסר אונים וחש קיפוח ואפליה על רקע מעורבותו בתיק זה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם יכולות ורבליות ותקשורת טובה, אשר עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב.

הנאשם החל לימודי נהיגה על אוטובוס, אך נשללה ממנו האפשרות, על רקע הרשעתו בדין.

שירות המבחן התרשם, כי העבירות נעברו ללא תכנון מקדים ועל רקע דאגתו לאחיו הצעיר. להערכתו, הסיכוי להישנות העבירות נמוך.

שירות המבחן בחן שאלת הרשעת הנאשם בדין, והתרשם, כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרויות תעסוקתיות עתידיות.

בנוסף, התרשם שירות המבחן, כי הרשעתו בדין תוביל לפגיעה בדימויו העצמי.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין והטלת צו של"צ בהיקף 140 שעות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשמים נמצאו מתאימים לריצוי עונשם בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/3) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, בנוגע לפגיעה בערכים המוגנים של שלטון החוק, וכן פגיעה בשלמות גופם ובכבודם של נציגיו, השוטרים הנפגעים.

התביעה הדגישה חשיבות ההגנה על אנשי מערכת אכיפת החוק, על מנת שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא.

התביעה עמדה על הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לשוטרים כתוצאה מהתקיפה, וכן הנזק, שנגרם לשוטר מור בעולם המעשה.

התביעה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, כאשר הנאשמים נסעו ברכב כשאינם חגורים בחגורת בטיחות, וסירוב הנאשם 1 להתלוות לתחנה עם השוטרים, כיוון שלא הזדהה בפניהם כנדרש.

התביעה טענה, כי מעשיהם של הנאשמים אכזריים ומלמדים על היעדר מורא מהחוק.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן למבוגרים בדבר אי הרשעת הנאשמים, לאור חומרת העבירות והיעדר קיומן של נסיבות המצדיקות חריגה מהנורמה.

בנוסף, עמדה התביעה על כך ששירות המבחן למבוגרים כלל לא התבקש לבחון שאלת הרשעתו בדין של הנאשם 2.

ביחס לנאשם 1, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, ביקשה התביעה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, התחייבות וקנס.

ביחס לנאשם 2, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, ביקשה התביעה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי לשוטר מור.

התביעה עתרה למקם עונשם של הנאשמים ברף התחתון של מתחם הענישה.

ההגנה טענה ביחס לנאשם 1, כי מדובר בבחור צעיר, רווק, ללא מעורבות קודמת בפלילים.

הנאשם 1 מתחרט על מעשיו ולמד את הלקח.

המדובר בסיטואציה, אליה נקלע הנאשם.

חרף המצוקה הכלכלית של משפחת הנאשם, הוא לא פנה למעורבות שולית אלא התפרנס בכבוד.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, אשר העריך כי סיכויי הנאשם לעבור עבירה כזו שוב, נמוכים.

ההגנה עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם 1 בדין ולאמץ את המלצת שירות המבחן בענינו.

ביחס לנאשם 2, נטען, כי המדובר בצעיר ונורמטיבי, ללא מעורבות קודמת בפלילים.

חרף המצוקה הכלכלית של משפחתו, לא פנה למעורבות שולית, אלא התפרנס בכבוד ואף התנדב לשירות צבאי מלא ומשרת במילואים.

ההגנה טענה, כי הנאשם 2 עבד באינטל מספר שנים, פוטר לאור הרשעתו, וכרגע חזר לעבודה, עד למתן החלטה בשאלת הרשעתו בדין, תוך שהובהר לו, כי אם הרשעתו בדין תיוותר על כנה, יפוטר שוב.

ההגנה טענה, כי הנאשם 2 החל לימודי נהיגה על אוטובוס, אך בשל הרשעתו, לא יכול לקבל רשיון נהיגה בתחבורה ציבורית.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא תכנן מעשיו אלא הם קרו בלהט הרגע, כאשר ראה את השוטר מוציא את אחיו הקטן מהרכב תוך שאוחז בצווארו, ואיבד שיקול דעת.

ההגנה טענה, כי הנאשם מתחרט על מעשיו ומבין את הפסול שבהם.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, אשר העריך כי סיכויי הנאשם לעבור עבירה כזו שוב, נמוכים.

ההגנה ביקשה לקבל המלצת שירות המבחן למבוגרים במלואה, לרבות ביטול הרשעת הנאשם בדין.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מצטער על הטעות שעשה ולמד מכך.

בדבר האחרון של הנאשם 2 מסר, כי עבר העבירה כי חש צורך להגן על אחיו ולסייע לו. הנאשם הוסיף, כי הוא מצטער על מעשיו ולמד את הלקח.

דין והכרעה

מעשיהם של הנאשמים אינם קלים.

האירוע החל, עת ניסו השוטרים לבצע עבודתם ולאכוף את הדין בעקבות עבירת תנועה שעבר הנאשם 1.

הנאשם 1 לא נשמע להוראות השוטרים, סירב להתלוות אליהם לתחנה וכאשר השוטר ישראל הוציא אותו מרכבו והודיע לו שהוא עצור, הוא הותקף על ידי הנאשם 2.

לאחר מכן, תקף הנאשם 2 גם את השוטר מור, והנאשמים ברחו מהמקום, כך שעלה בידם לסכל פעילות השוטרים.

לא היתה כל סיבה, שהנאשם 1 לא יישמע להוראות השוטרים, שבסך הכל ביקשו לוודא את זהותו.

בוודאי לא היתה, ולא ניתן לקבל, כל הצדקה לפגיעה פיסית במי מהשוטרים, כפי שנעשה על ידי הנאשם 2.

עבירות אלה מצביעות על העדר מורא מרשויות החוק ומנציגיהם, וכן על זלזול כללי בערך של חיי אדם ושלומם הפיסי והגופני של בני אדם.

אשר לעבירות, שענינן הפגיעה באנשי המרות, כפי המפורט בכתב האישום - כבר נפסק, לא פעם, כי על בית המשפט להציב חומת ברזל אל מול עובריהן. חומה כזו שתאפשר לשוטרים וליתר גורמי האכיפה למלא תפקידם ללא חשש.

בנוגע לכך, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע"פ 5214/13 **מחמוד סרחאן נ' מדינת ישראל**:

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (ענין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (8.3.1988). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 **גל נ' מדינת ישראל** (18.12.2006); ענין מוסא, שם).

כן נאמר בפסק הדין ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא**:

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלום חייהם של השוטרים אינו הפקד, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

מתחם הענישה

הנאשם 2 תקף את השוטרים, במטרה להכשילם במילוי תפקידם, עת ניסו לעכב את אחיו, הנאשם 1. הנאשם הכה את השוטר ישראל בפניו ואם לא היה די בכך, היכה שוטר נוסף - מור - בכך שדחף אותו, גרם לנפילתו וגרם לו לחבלה.

כל זאת, עשה הנאשם 2 ללא כל הצדקה, שכן, כל שביקשו השוטרים היה, לעכב את אחיו לצורך זיהוי.

נאשם זה בוגר שירות צבאי ומצופה היה ממנו, להתנהג בכבוד כלפי מי שמייצג את כוחות האכיפה.

להלן תובא סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה:

· בפסק הדין עפ"ג 41480-09-20 **תראבין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדון ערעורו של נאשם, אשר תקף בצוותא עם נאשמים נוספים, שוטרים אשר הגיעו לזירת תאונה בה היה מעורב אחד הנאשמים. המערער, בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, שירת בצבא. המערער הורשע בכך שסטר לשוטר בפניו וניסה לחטוף ממנו את הטלפון הנייד שלו, בעת שהשוטר ניסה לתעד את זירת התאונה. בהמשך, המערער ונוספים, תקפו את השוטרים בצוותא כדי למלט את הנאשם 1 מהמקום ולמנוע מעצרו. בית משפט זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, וגזר על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי בסך 5,000 ₪ ו-3,500 ₪ לשוטרים הנפגעים, קנס בסך 4,500 ₪. לאור נסיבותיו האישיות של המערער, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו, והפחית את המאסר ל-9 חודשי מאסר בכליאה מאחורי סורג וברית. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

· בגזר הדין ת"פ 8055-01-19 **מדינת ישראל נ' אבו סהיב ואח'**, נקבע בבית משפט זה מתחם ענישה, בגין אירוע, שכלל תקיפת שוטרים באגרופים ואף שימוש במקל ובחפץ נוסף, כן שינוע בין 14 ועד 28 חודשי

מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על הנאשמים מאסרים מותנים; פיצויים כספיים לשוטרים שנפגעו; וקנס.

· בפסק דין עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל**, נדחה, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, ערעור על גזר דין של בית משפט זה, בו הוטל עונש מאסר בן 20 חדשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף

· בפסק הדין רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם נדחה ערעור על עונש בן 16 חדשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אשר כללה דחיפת השוטר שהביאה לנפילתו, ובריחה מעיכוב.

· בפסק דין עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל**, נדחה, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, ערעור על גזר דין של בית משפט זה, בו הוטל עונש מאסר בן 20 חדשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף

בשים לב למדיניות הענישה כפי שפורטה לעיל, בשינויים המותאמים, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה לנאשם 1, בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתנגדות למעצר, כך שינוע בין מאסר קצר, אשר יכול שירוצה בעבודות שירות, ועד ששה חודשי מאסר בפועל.

ל

אשר לנאשם 2, יועמד מתחם הענישה בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברם של הנאשמים; נסיבותיהם האישיות; הפרוגנוזה של גורמי ההערכה בעינים.

מדובר בנאשמים צעירים, אחים, ללא אינדיקציות על מעורבות קודמת בפלילים.

שני הנאשמים ניהלו אורח חיים נורמטיבי ועמלני, חרף המצוקה הכלכלית ממנה סבלה המשפחה.

בנוסף, שירת הנאשם 2 שירות צבאי משמעותי בהתנדבות, ואף משרת בשירות מילואים פעיל.

מצבם המשפחתי של הנאשמים ונסיבותיהם האישיות, פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן למבוגרים.

שירות המבחן למבוגרים הגיש תסקיר ובו פרוגנוזה חיובית בענינם של הנאשמים ואף בא בהמלצה שיקומית בנוגע לכל אחד מהם.

הנאשמים נטלו אחריות על מעשיהם, והודו במיוחס להם, הנאשם 1 אף ללא הסדר טיעון.

הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

במצב דברים זה, מוצא בית המשפט, כי ניתן לחרוג לקולה ממתחמי הענישה שנקבעו, מטעמי שיקום.

על כן, מוצא בית המשפט לקבל המלצתו העונשית של שירות המבחן, בצירוף עונש מרתיע בדמות מאסר מותנה וכן קנס.

בנוסף, לענין הנאשם 2, מוצא בית המשפט להטיל גם פיצוי לשוטר שנפגע.

אשר לעונשי מאסר החובה הקבוע בצדן של העבירות, בהן הורשעו הנאשמים - בנסיבות הענין, מאותם טעמים, שהביאו לסטיה מהמתחם, ירוצו עונשים אלה בדרך צופה פני עתיד.

שאלת הרשעת הנאשמים בדיון

אשר לשאלת הרשעת הנאשמים בדיון, אין בית המשפט מוצא לקבל המלצת שירות המבחן.

ראשית, הסדר הטיעון שנערך עם הנאשם 2, אינו מאפשר כלל לטעון לאי הרשעת הנאשם, ודי בכך כדי לדחות עתירתה זו של ההגנה.

אך למעלה מן הצורך יוער, כי ביטול הרשעה שמור למקרים חריגים וקיצוניים.

ראו, לענין זה, ע"פ 53620-02-15 **זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.04.15):

נקודת המוצא בהליך הפלילי הינה כי מי אשר חטא במעשה עבירה יורשע בדין.

האפשרות של הימנעות מהרשעה, בענינים של בגירים, לא תהיה אלא במקרים נדירים ביותר. המבחנים העיקריים להתגבשות חריג שכזה הינם בראש ובראשונה אופי העבירה וטיבה, ובנוסף לכך נסיבותיו של עושה המעשה וההשלכות העשויות להיות על עתידו אם יורשע בדין.

(ההדגשות אינן במקור).

במקרה דנן, לא מוצא בית המשפט, כי מתקיימות נסיבות חריגות וקיצוניות, המצדיקות ביטול הרשעת הנאשמים בדין.

טיבם של המעשים, בהם הורשעו כל אחד מהנאשמים, על הכשל הערכי הנלווה אליהם, אינו מאפשר מעבר לסדר היום מבלי שתירשם הרשעה מתאימה לחובתם.

בנוסף, בכל הנוגע לנאשם 1 (שכן, כאמור, לגבי הנאשם 2 - ענין זה חורג מההסדר) - לא הוצגו ראיות בנוגע לפגיעה קונקרטית ובלתי מידתית בעתידו התעסוקתי.

הרשעתו של כל אחד מהנאשמים בדין תיוותר על כנה.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה ושמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בתסקירי שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברם האחרון של הנאשמים; גוזר על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

א. לכל אחד מהנאשמים - 10 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמים לא יעברו עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג פשע;

ב. לכל אחד מהנאשמים - 5 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמים לא יעברו עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג עוון;

ג. לכל אחד מהנאשמים - קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, מיום 15.06.21 ובחודש העוקב;

ד. לנאשם 2 בלבד - פיצוי בסך 2,500 ₪ לשוטרי הנפגע; הפיצוי ישולם עד ליום 15.08.21. התביעה

תעביר למזכירות בית המשפט פרטי השוטר הנפגע בתוך 7 ימים מהיום;

ה. הנאשמים ירצו עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שגובשה ע"י שירות המבחן. על הנאשמים להתייבב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשמים מוזהרים, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.